

Univerzita Karlova
Pedagogická fakulta

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

2020

Marek Šnajdr

Univerzita Karlova
Pedagogická fakulta
Katedra tělesné výchovy

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Informovanost studentů středních škol o fotbalu a malém fotbalu

High school student's knowledge of football and minifootball

Marek Šnajdr

Vedoucí práce: PaedDr. Ladislav Pokorný

Studijní program: Specializace v pedagogice

Studijní obor: Tělesná výchova a sport se zaměřením na vzdělávání –Výchova ke zdraví se zaměřením na vzdělávání

Odevzdáním této bakalářské práce na téma Informovanost studentů středních škol o fotbalu a malém fotbalu potvrzuji, že jsem ji vypracoval pod vedením vedoucího práce samostatně za použití v práci uvedených pramenů a literatury. Dále potvrzuji, že tato práce nebyla využita k získání jiného nebo stejného titulu.

V Praze, 4.5.2020

Touto cestou bych chtěl poděkovat vedoucímu mé bakalářské práce PaedDr. Ladislavu Pokornému za připomínky a rady při psaní. Dále bych chtěl poděkovat všem, kteří anonymně vyplnili anketu k mé práci a tím mi pomohli se sběrem dat, ze kterých jsem mohl udělat adekvátní výsledky.

ABSTRAKT

Bakalářská práce cílí na informovanost studentů středních škol ohledně jejich znalostí problematiky a pravidel u dvou velmi podobných sportovních odvětví. Jedná se o povědomí z oblasti fotbalu a malého fotbalu. Pro tato zjištění jsou v práci použity výzkumné metody elektronického dotazování – anketa, a pro vyhodnocení zjištěných výsledků byly použity metody statistické analýzy získaných dat – aritmetický průměr. Teoretická část práce se zabývá problematikou historie fotbalu a malého fotbalu, jejich pravidly, postihuje výčet úspěchů našich reprezentantů v celosvětovém formátu a zabývá se i charakteristikou cílové skupiny. Praktická část je tvořena popisem výzkumu a rozбором výsledků jednotlivých výzkumných otázek. Z ankety vyplývá, že lépe se znalostmi okolo fotbalu a malého fotbalu jsou na tom chlapci oproti dívkám. Dále, že aktivní hráči odpovídali v anketě lépe než nehrající jedinci. Když jde o malý fotbal, tam byla úspěšnost větší u hráčů fotbalu oproti nehrajícím respondentům. A v neposlední řadě zde byla otázka, zda souvisí věk se znalostí obou sportů, jehož výsledek vyšel takřka nerozhodně.

KLÍČOVÁSLOVA

Fotbal, malý fotbal, pravidla, období adolescence.

ABSTRACT

This bachelor thesis aims on high school students and their knowledge of issues and rules in two very similar sports industries. It's about awareness of football and minifootball. Research methods which are used in this thesis are online questionnaires – anquiere and for evaluation of survey results methods of statistical analysis – arithmetic mean was used. Theoretical element of this thesis is about issues of football and minifootball history, their rules, listing of accomplishments of our national team members globally and it's about characteristics of key audience. Practical element is about description of research and analysis of the results and individual research questions. The anquiere has shown, that in the case of knowledge about football and minifootball boys know better than girls. Active players have also better knowledge than passive ones. In the case of minifootball, better knowledge had football players compared to non players. Last but not least there was a question, if age does have anything to do with knowledge in both sports, whose results were a draw.

KEYWORDS

Football, minifootball, rules, adolescence

Obsah

1	Úvod	8
2	Problém, cíl a úkoly práce	9
2.1	Cíl práce	9
2.2	Problémy práce	9
2.3	Úkoly práce	9
3	Teoretická část	10
3.1	Historie	10
3.1.1	Fotbal	10
3.1.2	Malý fotbal	12
3.2	Česká reprezentace	13
3.2.1	Fotbal	13
3.2.2	Malý fotbal	13
3.3	Pravidla	15
3.3.1	Fotbal	15
3.3.2	Malý fotbal	24
3.4	Věkové období adolescence a jeho charakteristika	34
4	Výzkumné otázky	36
5	Praktická část	37
5.1	Použité metody práce	37
5.2	Popis výzkumu	38
5.3	Výsledková část	39
5.3.1	Souvislost pohlaví s povědomím	39
5.3.2	Povědomí aktivních a neaktivních hráčů	40
5.3.3	Povědomí o malém fotbale u hráčů fotbalu a nehrajících	41

5.3.4	Porovnání znalostí s ohledem na věk	42
6	Diskuze	44
7	Závěr	47
8	Seznam použitých zdrojů.....	48
9	Seznam tabulek.....	50
10	Seznam grafů	51
11	Seznam příloh	52
12	Přílohy	53

1 Úvod

Téma své bakalářské práce „Informovanost studentů středních škol o fotbalu a malém fotbalu“ jsem si vybral, protože oba tyto sporty aktivně hraji. Fotbal patří na celém světě i v České republice k nejpobulárnějším sportům. Je to jedna z nejvíce rozšířených kolektivních her. Poněvadž fotbal je takto pobulární, během historie vznikaly různé alternativy, jako například futsal, plážová kopaná, z historického hlediska calcio a mnoho dalších. Jednou z dalších alternativ je i malý fotbal, která má již podle názvu s kopanou mnoho společného, ale v některých ohledech je naopak zcela odlišná. Malý fotbal je zajímavý sport, který není v České republice tolik rozšířen. Pro diváky může být tento sport atraktivnější a to už jen z důvodu, že oproti fotbalu je tento sport rychlejší a utkání může nabídnout více útočných akcí a i více vstřelených gólů za zápas. Tato práce se bude zabývat oběma sporty a to z hlediska historie, pravidel, asociací a dalších specifických znaků.

Za pomoci ankety budou získány vstupní informace ohledně informovanosti žáků středních škol o obou sportech. Zajímavé bude, jaké povědomí bude mít cílová skupina ohledně uvedených sportovních odvětví. Očekávám, že lépe informováni budou spíše chlapci, oproti děvčatům, u kterých tento sport není tolik rozšířen. Dále by starší respondenti mohli vědět o problematice těchto sportů více, a to proto, že jsou starší a mohou mít větší rozhled.

Bakalářská práce je rozdělena do několika částí. V teoretické části se práce zabývá historií obou sportů, Českými reprezentacemi a pravidly obou sportů, které jsou zde podrobně rozebrány. Praktická část obsahuje výzkumné otázky, které jsem pomocí kvalitativní metody dotazování (ankety) objasnil, vypočítal podle statistické metody analýzy získaných dat aritmetický průměr, a následně zpracoval do tabulek a grafů.

2 Problém, cíl a úkoly práce

2.1 Cíl práce

Hlavním cílem práce je zjistit, jaká je informovanost studentů středních škol o fotbalu a malém fotbalu. Pro dosažení hlavního cíle jsem si zvolil také dílčí cíle, které mapují věk a pohlaví respondentů nebo jejich aktivní zapojení do hry jednoho ze sportovních odvětví v závislosti na znalosti pravidel.

2.2 Problémy práce

Největší problém mé práce vidím v různorodosti jednotlivých dotazovaných skupin a to nejen z hlediska pohlaví, věku, ale i aktivního sportování v dané oblasti. Věřím, že u většiny dotazovaných jedinců bude aspoň minimální znalost pravidel obou sportovních odvětví.

Problémy také vidím v odpovědích na následující otázky:

- Jak velké budou rozdíly ve znalostech o fotbalu a malém fotbalu mezi chlapci a děvčaty?
- Jaká bude znalost respondentů o jednotlivých sportovních odvětvích s ohledem na věkovou strukturu?
- Jaké budou rozdíly ve znalostech pravidel a hry mezi aktivními a neaktivními hráči jednotlivých sportovních odvětví?

Na tyto otázky se ve své bakalářské práci pokusím odpovědět.

2.3 Úkoly práce

1. Nastudování odborné literatury vztahující se k této problematice.
2. Vytvoření a rozeslání ankety k dané problematice.
3. Zpracování teoretické části práce.
4. Formulace výzkumných otázek.
5. Realizace výzkumné části práce.
6. Porovnat a vyhodnotit získaná data.
7. Interpretovat výsledky a stanovit závěry v závěrečné zprávě.

3 Teoretická část

3.1 Historie

Tato kapitola stručně obsáhne historii fotbalu i malého fotbalu a to jak z celosvětového hlediska, tak i v České republice. Součástí kapitoly bude přehled o vývoji jednotlivých asociací zabývajících se těmito sporty.

3.1.1 Fotbal

Pokud hovoříme o fotbalu v současné podobě, tak můžeme říci, že se zrodil v Anglii v 60. letech 20. století. Z hlediska historie hovoříme spíše o míčových hrách fotbal připomínajících. První zmínka o míči je až z dob Platóna, kdy ve svém dialogu Faidón zmiňuje jako o kouli z dvanácti dílů. V Řecku hrávali míčem zvaným sfairakené, který byl vycpaný nebo také plněný vzduchem. Římané ve starověku říkali míči pilla, Francouzi balle, Němci a Angličani zase ball, a protože v angličtině se chodidlo řekne foot a ball znamená míč, tudíž se z tohoto odvodil název football (česky fotbal). Hru podobnou fotbalu můžeme datovat již 4. a 3. století před naším letopočtem v Číně kde se jí říkalo su-chu. „Míč“ byl ze zvířecí kůže vyplněný vlasem nebo perím a s hrou začali vojáci, kteří ji rozšířili mezi obyčejný lid. V Egyptě se míčové hry hráli od roku 2600 před naším letopočtem a v Řecku od roku 500 před naším letopočtem. Z Řecka poté tyto hry převzali i Římané, kteří si díky nim udržovali fyzickou sílu a duševní rovnováhu. (Votík, 2005)

Nejvíce zachovaných dokumentů o předchůdcích dnešního fotbalu pochází z Evropy a to zejména z Itálie a Britských ostrovů. V Boloňském archívu je zachována obsáhlá zpráva z roku 1480, ve které se praví, že největší zábavou občanů tamního města je hra zvaná Calcio, pocházející z Florencie, kde hráč, který se trefí desetkrát do soupeřovy branky, dostane dvacet zlatých dukátů. V roce 1555 v Benátkách se dokonce našel člověk zvaný Antonio Scanio, který sepsal knihu o míčových hrách ve své době. (Žurman, 1972)

Počátkem 19. století začal fotbal v Anglii upadat a to hlavně z důvodu průmyslové revoluce, kdy lidé začali zabírat půdu pro rozšíření výroby. O pár desetiletí později přinesli oživení studenti, kteří se hry nevzdali ani v nejhorších dobách a pedagogové se díky tělesnému rozvoji a rozvoji her v přírodě této příležitosti chytli. Viděli v tom v podstatě stejný smysl jako dnes, a to byl život v kuřáckých a pijáckých partách, kde mládež trávila jinak veškerý

svůj volný čas a vytvářela si tak určitý odpor proti pedagogům. Na takovýchto školách se začala rozvíjet také atletika, kriket či veslování. (Žurman, 1972)

Mezi jedny z prvních oficiálních sepsaných pravidel můžeme považovat pravidla z roku 1862 od rektora Thiringa z uppinghamské university, která zní takto:

1. *„Branky je docíleno, jestliže míč byl dopraven brankou nebo pod brankovou tyčí, aniž by byl vnesen nebo udeřen rukou.*
2. *Jest pouze dovoleno používat rukou k umrtvení míče, aby mohl býti kopnut.*
3. *Nohou smí býti pouze kopnut míč.* 4. *Hráč nesmí kopati míč, pokud je ve vzduchu.*
4. *Byl-li míč sražen za pomezní čáry, má býti dopraven zpět do hřiště od téhož hráče, a to z místa, na kterém přešel pomezní čáru, a sice přímým směrem ke středu hřiště.*
5. *Přešel-li míč přes brankovou čáru, má býti dopraven zpět do pole stranou, jejíž brankovou čáru přešel.*
6. *Žádný hráč nesmí býti blíže, než-li šest kroků od hráče, který míč zahrává.*
7. *Hráč je mimo hru, jestliže je před míčem, a musí se vrátiti zpět, co nejrychleji možno. Byl-li míč naposledy hrán hráčem jeho strany, nesmí se míče dotknouti, kopati ho nebo hnáti kupředu dříve, než-li se míče dotkl některý hráč protistrany, nebo jestliže hráči jeho vlastní strany míč předběhli a jsou s to hráti míč před ním. Vrážení je zakázáno a dovoleno jen tehdy, je-li míč za hráčem.“* (Žurman, 1972, s. 87)

Po ucelení pravidel vznikají fotbalové kluby jako například The Forest Club nedaleko Londýna, Barnes, Blackheath a mnoho dalších. Dále vznikly fotbalové asociace a to nejen v Anglii, ale také ve Skotsku, Walesu nebo například v Irsku. Koncem 19. století nabral fotbal na velkém rozmachu, kdy krátce po ustanovení The Football Association bylo nutné, aby na svět přišla nová oficiální pravidla, což se řadí mezi největší mezník mezi rozdělení fotbalu a rugby. Později a to v roce 1904 vzniká i námi známá asociace FIFA, která je hlavním řídicím orgánem světového fotbalu dodnes. (Žurman, 1972)

U nás začala roku 1922 fungovat Československá asociace fotbalová a stala se tak nejvyšším řídicím fotbalovým orgánem v Československu. Členství v organizaci FIFA Československo získalo již v roce 1920, ale za řádného člena byla přijata až v roce 1923. V roce 1948 byla asociace zařazena pod Československou obec sokolskou. Dnešní největší

Českou organizací je Fotbalová asociace České republiky (FAČR), která organizuje veškerý fotbal v Česku, včetně české fotbalové reprezentace. (Jeřábek, 2007)

3.1.2 Malý fotbal

Historie malého fotbalu se nedá říci s takovou přesností jako je tomu u fotbalu, a to z důvodu, že malý fotbal se hrál ruku v ruce s klasickým fotbalem a to například z důvodu nedostatku prostoru. První zmínky o malém fotbalu se datují v 50. letech minulého století v Brazílii. Do Evropy se tento sport dostává zhruba v polovině 60. let minulého století. Koncem 60. let se dostává malý fotbal i k nám a to hlavně díky trampům a junákům, kteří se mezi sebou sjížděli na různé turnaje v malém fotbale. Roku 1971 se v Praze zakládá Hanspaulská liga malého fotbalu, která funguje dodnes. (Historie malé kopané, 2012)

Dnešní malý fotbal v České republice zastřešuje Asociace malého fotbalu České republiky (AMF ČR), která byla založena v roce 2005 a navazuje na předchozí zájemce o tento sport. V čele asociace byl roku 2005 zvolen Filip Juda, který se zasloužil o sjednocení malého fotbalu v České republice pod jednu celistvou organizaci. Asociace malého fotbalu České republiky každoročně organizuje mistrovský turnaj, složený z nejlepších týmů z celé České republiky. (Asociace malého fotbalu České republiky, 2020)

3.2 Česká reprezentace

V této kapitole bude pojednáno o historických úspěších České reprezentace v obou sportech. Pro upřesnění, Česká reprezentace slouží k tomu, aby hráči reprezentovali naši republiku na mezinárodních soutěžích typu mistrovství světa či Euro.

3.2.1 Fotbal

Když začneme od prvního většího úspěchu samostatné České republiky, tak nahlédneme do roku 1996, kdy na Euru v Anglii získala naše reprezentace stříbrné medaile, pod vedením trenéra Dušana Uhrina. O rok později, pod vedením stejného trenéra, slavili Češi úspěch na Konfederačním poháru FIFA v Saudské Arábii, kde obsadili třetí místo. Další úspěch se zrodil až roku 2004 na mistrovství Evropy v Portugalsku, odkud Česká republika přivezla bronz za trenérské vlády Karla Brücknera. Jeden z posledních, ne tak významných úspěchů je účast našeho týmu ve čtvrtfinále mistrovství Evropy, které hostilo Polsko a Ukrajina a naši reprezentaci dovedl do čtvrtfinále trenér Michal Bílek. (Aktualne.cz)

Pokud se přesuneme od týmových výsledků k těm individuálním, tak s hrdostí můžeme říci, že rekordman v počtu vstřelených gólů je Jan Koller, který reprezentoval Českou republiku v letech 1999-2009 a vstřelil celkem 55 gólů. Nejvíce gólů v utkání vstřelil na kvalifikaci o mistrovství světa 2006, kde proti Makedonii vsítil čtyři branky a Česká republika tak vyhrála 6:1. Pokud se budeme bavit o nejvíce startech za reprezentaci, tak toto prvenství drží brankář Petr Čech, který nastoupil do 124 zápasů, a naši republiku reprezentoval v letech 2002-2016. Tato ikona Českého fotbalu nastupovala za takové kluby jako je například slavná londýnská Chelsea, Arsenal či pražská Sparta. Nejvíce odehraných minut coby hráč má náš úspěšný záložník Karel Poborský, reprezentující naši republiku v letech 1994-2006, který odehrál 8261 minut. Pokud bychom mluvili o brankářích tak nejvíce odehraných minut má Petr Čech s číslem 10824. (FAČR, 2019)

3.2.2 Malý fotbal

Mistrovství světa a mistrovství Evropy v malém fotbale nemá tak bohatou historii jako klasický fotbal, a to z toho důvodu, že první ročník mistrovství Evropy se konal až v roce 2010 a mistrovství světa dokonce až roku 2015. Pokud se bavíme o mistrovství Evropy tak zde Češi slavili úspěchy, kdy v letech 2012, 2014 a 2016 obsadili 3. místo. Dále v letech

2011 a 2017, kdy v druhém zmiňovaném roce hostila tento prestižní turnaj i Česká republika, získali stříbrné medaile, a v neposlední řadě musíme zmínit roky 2010 a 2018, kdy si naši hráči přivezli medaile zlaté a stali se tak mistry Evropy v malém fotbale. Důležité říci, že mistrovství Evropy se koná každý rok, oproti tomu mistrovství světa pouze každé dva roky, což znamená, že mistrovství světa se zatím pořádaly jen tři ročníky a to v letech 2015, 2017 a 2019. I přes to má Česká reprezentace na tomto turnaji úspěch a to v roce 2017 kde v Tunisku obsadila 1. místo a Česká republika se tak stala mistrem světa v malém fotbale. Pro naši republiku to tedy byl obrovský úspěch, když se v roce 2017 stala mistrem světa a o rok později i mistrem Evropy. (FAČR, 2020)

3.3 Pravidla

Kapitola bude detailně rozebírat pravidla nejen fotbalu, ale i malého fotbalu. Zároveň bude v kapitole upozornění na zásadní rozdíly v pravidlech jednotlivých sportovních odvětví.

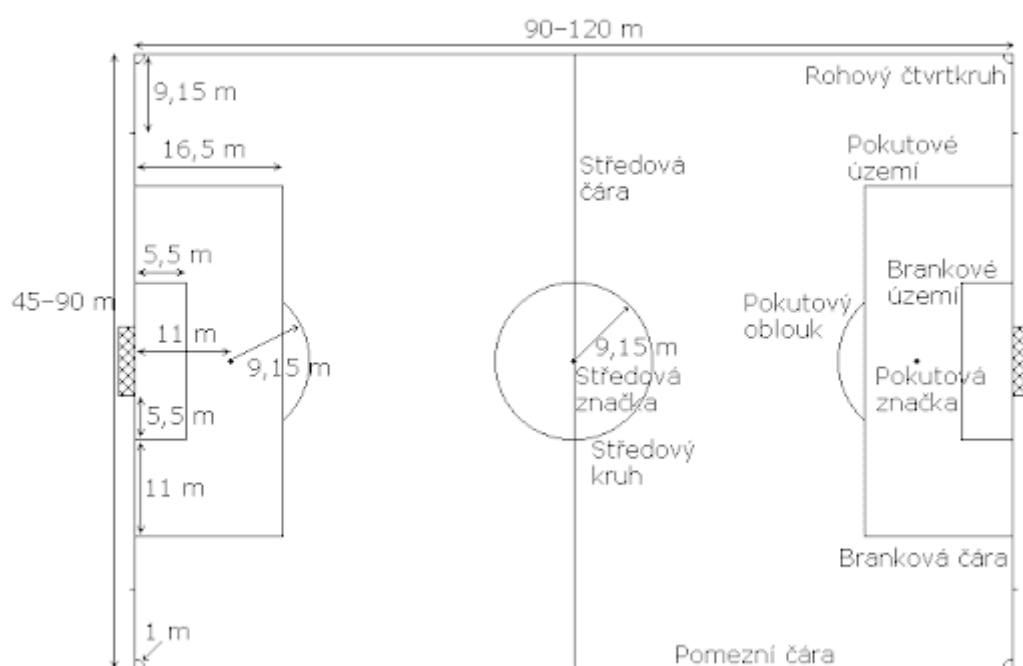
3.3.1 Fotbal

Hrací plocha

Hrací plocha může mít podle pravidel dvě podoby, buď je zcela přírodní, či pokud to pravidla soutěže povolují umělého povrchu. Barva povrchů musí být zelená. Plocha musí mít rozměry obdélníkového tvaru a musí být ohraničena nepřerušovanými čarami podle pravidel kopané. Dvě delší čáry po obvodu se nazývají pomezní a dvě kratší obvodní čáry brankové. Plochu rozděluje středová čára, která je ohraničena středy čar pomezních a rozděluje hrací plochu na dvě zcela stejné poloviny. Uprostřed celého hřiště je středová značka. Kolem této značky je veden středový kruh, jehož poloměr značí 9,15 m. Každý roh hrací plochy obsahuje praporek umístěný na 1,5 m dlouhé ohebné tyči. Tyto praporky mohou být umístěny také v obou středech pomezních čar minimálně 1 metr od hrací plochy. Okolo každého rohu hrací plochy, který obsahuje praporek, je vyznačen čtvrtkruh o poloměru 1 m. Vyznačené čáry musí mít stejnou šířku, maximálně však 12 cm. Ne každé hřiště musí být zcela stejné. Pravidla umožňují různé rozměry pomezních a brankových čar. Pomezní čára musí mít minimálně 90 metrů a maximálně však 120 metrů. U brankových čar pak tyto rozměry jsou minimálně 45 a maximálně 90 metrů. Pro mezinárodní utkání jsou tato kritéria poněkud přísnější, co se rozmezí daných rozměrů týče. Pomezní čára musí být v rozmezí 100 až 110 metrů a čára branková 64 až 75 metrů. Jakožto brankové území rozumíme čáry vedené 5,5 metrů kolmo k brankové čáře směrem do hrací plochy a 5,5 metru dlouhou čáru od vnitřní strany tyče brankové konstrukce. Spojením koncových bodů čarou, rovnoběžnou s čarou brankovou, nám vznikne dané území. Podobně stavěné jako brankové území je území pokutové. S tím rozdílem, že místo rozměrů 5,5 metrů máme vzdálenosti a čáry dlouhé metrů 16,5. Každé pokutové území obsahuje na kolmici středu brankové čáry a vzdálenosti 11 metrů od ní pokutovou značku. Tato vzdálenost se měří od vnějšího kraje brankové čáry do středu značky pokutové. Uprostřed každé brankové čáry je umístěna branka. Branková konstrukce se skládá ze dvou brankových, svisle postavených tyčí, které jsou od sebe ve stejné vzdálenosti od rohových praporků spojeny břevnem. Části branky musí být vyrobena

z materiálu, který je v souladu s pravidly a musí mít čtvercový, obdélníkový, kruhový či eliptický tvar. V žádném případě nesmí být nebezpečné pro hráče. Brankové tyče jsou od sebe ve vzdálenosti 7,32 metru a vzdálenost brankové čáry ke spodní hranici břevna je 2,44 metru. Celá branková konstrukce musí být bílé barvy a musí mít stejnou šířku a hloubku nepřesahující stejně jako čáry 12 cm. Síť musí být připevněna a vypnutá na brankové konstrukci tak, aby neomezovali pohyb brankáře. (Kureš, 2018)

Obrázek 1 - Rozměry fotbalové hrací plochy

Zdroj: <http://www.rozmary-velikosti.cz>

Míč

Fotbalový míč musí být vždy kulatý, zhotoven z vyhovujícího materiálu. Obvod míče musí být v rozmezí 68 – 70 cm a začátkem utkání musí mít hmotnost mezi 410 – 450 gramy. V neposlední řadě se tlak míče musí pohybovat na hranici 0,6 – 1,1 atm. Při poškození či zničení míče se hra přerušuje a následně po výměně se naváže míčem rozhodčího tam, kde k poškození došlo. (Kureš, 2018)

Obrázek 2 - Fotbalový míč

Zdroj: <https://www.extrafotbal.cz>

Hráči

K utkání nastupují vždy dvě proti sobě hrající družstva, obě o 11 členech, z nichž jeden musí být brankář. Utkání nesmí být zahájeno či musí být ukončeno, pokud jeden z týmů má méně než sedm hráčů. Všichni hráči musí být zapsáni v zápise o utkání před začátkem utkání. Pokud družstvo i přes to, že má zapsáno více než jedenáct hráčů v zápise o utkání nastoupí s méně členy, ne však méně než sedm, utkání může začít a hráči se k utkání mohou připojit poté, co se dostaví. Počet náhradníků v zápise o utkání smí být uvedeno maximálně 12. Střídat během utkání v nejvyšších soutěžích seniorských A družstev mohou pouze tři hráči. Jiné podmínky mají například utkání mládeže, přátelské utkání, či seniorská družstva nižších soutěží. Jedno střídání může absolvovat jeden či více hráčů najednou, v nejvyšších seniorských soutěžích však celkově pouze tři hráči celkem. V nižších ligách obvykle až celkem pět hráčů během jednoho utkání. Opakovaná střídání se objevují jen zřídka kdy, a to například v utkání veteránů, postižených či v nižších úrovních amatérského fotbalu. Při střídání musí být rozhodčí předem informován, hráč poté obdrží souhlas opustit hrací plochu, kterou opustí nejkratší možnou cestou. Hra pokračuje v případě, co střídaný hráč střídání

odmítne. Pro náhradníka, který vstupuje na hrací plochu, je zde také několik pravidel. Smí vstoupit pouze v přerušené hře, na hrací plochu vstoupí od středové čáry, až poté, co střídaný hráč hrací plochu opustí a v neposlední řadě musí dostat souhlas od rozhodčího. Méně časté jsou výměny brankáře. Ty mohou být prováděny pouze v přerušené hře a do brány může nastoupit jakýkoliv hráč z herní plochy či náhradník. Střídání může být dále uskutečněno například při poločasové přestávce. V neposlední řadě zde máme z každého družstva jednoho hráče, který je označen kapitánskou páskou na ruce. Tento hráč nemá žádné výhody či nevýhody ale je zodpovědný za chování svého družstva, popřípadě může dané věci konzultovat s rozhodčím. (Kureš, 2018)

Výstroj hráčů

Všechny prvky výstroje hráčů musí být bezpečné a nesmí ohrožovat nikoho na herní ploše. Všechny druhy šperků jsou v době utkání zakázány a není možno je zakrýt ani použitím pásky. Rozhodčí tuto skutečnost zkontroluje před začátkem utkání. Když jde na herní plochu náhradník, hlavní či čároví rozhodčí ho zkontrolují před vstupem na herní plochu. Mezi povinné prvky výstroje hráčů patří dres, trenýrky, stulpny, chrániče holení a obuv (viz přílohy 1, 2, 3, 4). Dres může mít krátký či dlouhý rukáv, avšak všichni hráči stejného týmu musí mít dres stejný (vyjma brankáře). Každé družstvo musí mít odlišné barvy dresů a to jak od svého soupeře, tak od rozhodčích a brankářů. Pokud brankáři obou družstev mají dresy stejné barvy a nemají dres náhradní, rozhodčí může zahájit utkání. Pokud hráč obléká pod dresem spodní tričko a spodní trenýrky, toho oblečení musí mít stejnou barvu jako je hlavní barva dresu a trenýrek. Stulpny mohou být vně kryty například páskou (pro udržení chrániče holení), která ovšem musí mít stejnou barvu jako překrývané části stulpny. Chrániče holení jsou umístěny pod stulpnami a musí být vyrobeny z příhodného materiálu, aby umožnily dostačující ochranu. Mezi obvyklou obuv patří kopačky, ale je dovolena i jakákoliv jiná sportovní obuv. Hráči dále mohou oblékat během utkání pokrývku hlavy, masku obličeje, chrániče kolen a ramen. Tyto pomůcky musí být z měkkého, vhodného materiálu. Povoleny jsou i sportovní brýle. Při porušení kteréhokoliv pravidla je hráč rozhodčím vyzván (hra nemusí být přerušena), aby opustil hrací plochu a uvedl svou výstroj do pořádku. Při opuštění hrací plochy z důvodu porušení těchto zásad a pravidel musí hráč vyčkat na výzvu

rozhodčího, který výstroj zkontroluje a následně hráče vyzve, aby se zapojil do hry. Hra opět nemusí být přerušena. (Kureš, 2018)

Rozhodčí

Důležitým člověkem z hlediska utkání je rozhodčí, který má neomezenou pravomoc řídit a upravovat utkání, samozřejmě v souladu s řádem a pravidly hry. Všechna rozhodnutí rozhodčích jsou konečná a musí být vždy respektována. Své rozhodnutí může změnit jen v případě, když hra nebyla navázána, opustil hrací plochu z důvodu ukončení prvního poločasů, či ukončení samotného zápasu. Každý rozhodčí během utkání musí uplatňovat Pravidla fotbalu, spolupracovat s ostatními rozhodčími, měřit dobu utkání a dělat si poznámky o mimořádných událostech jako jsou například disciplinární opatření. Po utkání sepíše zprávu pro příslušný orgán. Rozhodčí může hráči udělit žlutou či červenou kartu. Za dvě žluté karty následuje karta červená a vykázaní hráče z hrací plochy. Může také vykázat členy realizačního týmu z technické zóny za nezodpovědné chování. Pokud je hráč vážně zraněn, okamžitě přeruší hru a zajistí odchod hráče z hrací plochy. Zraněný hráč by neměl být ošetřován na hrací ploše. Pokud hráč krvácí, musí opustit hrací plochu a smí se vrátit pouze tehdy, pokud bylo krvácení zastaveno a na výstroji se neobjevuje krev. Tyto okolnosti samozřejmě musí zkontrolovat hlavní rozhodčí. Mezi povinnou výbavu rozhodčího patří píšťalka, hodinky, žlutá a červená karta, prostředky k uchování záznamu o utkání. (Kureš, 2018)

Ostatní rozhodčí

K utkání je delegováno hned několik rozhodčích a to dva asistenti rozhodčího, kteří se pohybují po stranách hřiště, ve vyšších ligách dva brankový rozhodčí, jeden náhradní asistent rozhodčího, videoasistent rozhodčího a nejméně jeden asistent videoasistenta rozhodčího. Povinností asistenta rozhodčího je signalizovat, že je hráč v ofsajdové pozici při zapojení do hry, dále když míč celým objemem opustí hrací plochu a které družstvo poté bude zahrávat kop od branky, rohový kop či vhazování. Dále je povinen signalizovat, když je připraveno střídání. (Kureš, 2018)

Doba hry

Utkání je rozděleno na dva poločasy, z nichž každý má 45 minut. Mezi oběma poločasy hráči mají nárok na poločasovou přestávku, která trvá maximálně 15 minut. Hra se zpravidla nastavuje kvůli střídání hráčů, ošetřování zraněných hráčů či přijímání disciplinárních opatření. Časté nastavení je také z důvodu záměrného zdržování hry samotnými hráči. (Kureš, 2018)

Zahájení a navazování hry

Oba poločasy základní herní doby, prodloužené hry či navázání hry po dosažení branky se začíná výkopem ze středu hřiště. Mezi další způsoby navázání hry patří přímé, nepřímé, pokutové, rohové kopy, vhazování či kopy od branky. (Kureš, 2018)

Míč ve hře a míč ze hry

Míčem ze hry se rozumí taková situace, jestliže míč přejde či přeletí celým svým objemem brankovou čáru, pomezí čáru či rozhodčí hru přeruší. Míč ve hře se rozumí všemi ostatními situacemi, včetně odražení míče od brankové konstrukce, rohového praporku či rozhodčího, a zůstane i nadále na hrací ploše. (Kureš, 2018)

Určení výsledku utkání

K dosažení branky je zapotřebí, aby míč přešel celým svým objemem brankovou čáru mezi tyčemi a nebylo dosaženo žádného přestupku s pravidly fotbalu. O vítězi utkání samozřejmě určí celkový počet vstřelených branek. Pokud obě družstva dala shodný počet branek, či nevsítily žádnou, výsledek utkání je nerozhodný. „*Jestliže propozice soutěže stanovují, že po utkání nebo po dvojutkání, hraném systémem doma-venku, musí být znám vítěz utkání. Povolnými postupy pro určení vítěze utkání jsou: jiné počítání branek dosažených na hřišti soupeře, dva stejné poločasy prodloužené doby hry, kdy žádný z nich nepřesáhne 15 minut, kopy z pokutové značky. Může být použita kombinace výše uvedených možností.*“ (Kureš, 2018, s. 88). Pokutové kopy, které rozhodují o vítězi utkání, mají několik specifických pravidel. Pokutový kop může provádět pouze hráč, který po ukončení utkání byl na hrací ploše. Všichni hráči určení k pokutovým kopům se musí zdržovat ve středovém kruhu, vyjma hráče kop provádějící, a obou brankářů. Kopy jsou prováděny střídavě po jednom, kdy každé družstvo provádí pět pokutových kopů. Jestliže dosáhne jedno z družstev vedení

v pokutových kopech a to takové, že druhé družstvo není schopno daný rozdíl dorovnat či překonat, zbylé pokutové kopy se neprovádí. Naopak, když po pěti pokutových kopech, které každé družstvo provede, je stav nerozhodný, provádí se další pokutové kopy, a to do té doby, dokud při stejném počtu kopů jedno z družstev nedosáhne vedení o jednu branku. O celém rozstřelu si musí rozhodčí vytvářet poznámky. (Kureš, 2018)

Ofsajd

Pokud se jedná o ofsajdovou pozici, ta jako samotná není porušení pravidel. Ofsajdová pozice nastane v tom případě, že část hlavy, těla či nohy je na polovině soupeře, a zároveň je blíže k brankové čáře soupeřova družstva, než předposlední bránící hráč vyjma brankáře. *„Hráč, který je v ofsajdové pozici, bude potrestán za ofsajd jen tehdy, jestliže v okamžiku, kdy míčem zahraje nebo se míče dotkne některý z jeho spoluhráčů, je aktivně zapojen do hry tím, že ovlivní hru tak, že zahraje míč nebo se dotkne míče, který mu přihrál spoluhráč nebo ovlivní soupeře tím, že mu zabrání v hraní míče, nebo v možnosti hrát míčem tím, že mu zjevně brání ve výhledu, nebo svádí se soupeřem souboj o míč, nebo se zjevně pokusí zahrát míč, který je v jeho blízkosti, přičemž ovlivní soupeře, nebo provede jasnou akci, která má zjevný vliv na možnost soupeře hrát míčem, nebo získá výhodu tím, že zahraje míč nebo ovlivní soupeře, jestliže míč odskočil nebo se odrazil od brankové tyče, břevna, soupeře nebo rozhodčího byl úmyslně zahrán soupeřem při obranném zákroku.“* (Kureš, 2018, s. 93) O porušení pravidel se nejedná pouze ve třech situacích a těmi jsou kop od branky, vhazování a rohový kop. Za ofsajd žádný větší trest není. Jedná se pouze o přerušení hry a volný nepřímý kop z místa, kde k ofsajdu došlo. (Kureš, 2018)

Přestupky a provinění

Za přestupky a provinění se může nařídit pokutový kop, volný přímý či nepřímý kop. Tyto situace nastávají pouze, když je míč ve hře. Když se jedná o volný přímý kop, rozhodčí takovéto opatření nařídí z důvodu bezohledné, nedbalé hry jednoho z hráčů či použití nepřiměřené síly. Mezi tyto situace může patřit například vražení, strčení, kopnutí či podražení soupeře. K nařízení volného přímého kopu může dojít i v situaci, kdy jeden z hráčů zahraje míč rukou (vyjma brankáře ve svém pokutovém území), drží soupeře, soupeři brání v pohybu, ale například i kousnutí nebo plivnutí na soupeře. Za nařízení nepřímého volného kopu lze považovat situaci, kdy hráč projevuje rozpor s rozhodnutím

rozhodčího, používá nevhodná gesta či vulgarismy. Dále když hraje nepřiměřeným až nebezpečným způsobem, brankář rozehrává míč a soupeř do něj kopne či se alespoň snaží kopnout. Nepřímý volný kop může být také nařízen v pokutovém území a může za něj samotný brankář, a to v situaci, když drží míč v rukou déle než 6 sekund, chytne míč do rukou potom, co mu ho úmyslně přihrál jeho spoluhráč, nebo když míč chytí přímo po vhazování spoluhráče. Brankář nesmí být obtěžován soupeřem, pokud má míč v rukách a plně pod kontrolou. Disciplinární tresty může rozhodčí udělovat od předzápasové kontroly hrací plochy až po skončení samotného utkání. Rozhodčí má u sebe dvě karty. Žlutou pro výstrahu a napomenutí a červenou pro vyloučení z utkání. Tyto karty mohou být uděleny pouze hráčům, náhradníkům či hráčům vystřídaným. Pokud nastane taková situace, kdy rozhodčí ponechá výhodu ve hře po spáchání přestupku, musí hráče napomenout nebo vyloučit při nejbližším přerušení hry. Rozhodčí může udělit napomenutí, pokud hráč hru úmyslně zdržuje, slovně odporuje, používá vulgarismy, vstupuje či opouští hrací plochu bez vědomí rozhodčího, nedodržuje dostatečný odstup od míče při standardních situacích či za nesportovní chování jako je například simulování nebo úmyslné zahrání rukou při rozvíjející se akci. Hráč může být napomenut i při nepřiměřené oslavě vstřelené branky, a to například když si sundá dres nebo vyleze na oplocení bezprostředně k divákům. Mezi přestupky zdržování hry, za které může být hráč napomenut, je příliš dlouhý odchod z hrací plochy při střídání či úmyslné odkopnutí míče do zámezí po odpískání některého z přestupků. Aby došlo k vyloučení hráče, musí spáchat přestupek jakým je například surová hra, kousnutí nebo plivnutí na soupeře či je již podruhé během zápasu napomenut. Při vyloučení hráč musí opustit hrací plochu. (Kureš, 2018)

Volné kopy

Máme dva druhy volných kopů a těmi jsou přímý a nepřímý. Nepřímý volný kop na rozdíl od přímého rozhodčí signalizuje vzpažením, které trvá od písknutí samotného přestupku až do kontaktu míče s jiným hráčem. Pokud při nepřímém volném kopu míč skončí v brance bez doteku jiného hráče je nařízen kop od branky. Při volných kopech míč musí ležet v klidu. Hráči bránícího družstva musí být od míče vzdáleni 9,15 metrů vyjma případu, kdy je volný kop v takové vzdálenosti od branky, která nesplňuje 9,15 metrů, tudíž hráči stojí na brankové

čáře mezi tyčemi. Soupeř úmyslně brání volnému kopu je rozhodčím napomenut za zdržování hry. (Kureš, 2018)

Pokutový kop

Pokutový kop se provádí, když bylo přestupku dosaženo v pokutovém území. Míč musí nehybně ležet na pokutové značce, hráč, který provádí pokutový kop, musí být jasně určen a v neposlední řadě brankář musí stát na brankové čáře, až po dobu dotyku hráče s míčem. Ostatní hráči musí být přítomni na hrací ploše, vně pokutového území, za pokutovou značkou a jako u ostatních kopů 9,15 metrů od míče. Pokud se hráči, kteří neprovádí pokutový kop, dopustí přestupku, kop se může opakovat. Mezi tato porušení patří například vyběhnutí brankáře z brankové čáry dříve, než je kop proveden, nebo vniknutí hráčů do pokutového území před provedením kopu. (Kureš, 2018)

Vhazování

Vždy vhazuje družstvo, které se jako poslední nedotklo míče, který opustil celým svým objemem hrací plochu přes pomezí čáru, a to jak vzduchem, tak po zemi. Když útočící hráč vhodí míč z vhazování přímo do branky, rozhodčí branku neuzná a nařídí kop od branky. Když se přímo z vhazování dostane míč do vlastní branky, je nařízen kop z rohu. Hráč vhazující míč na hrací plochu musí oběma nohama stát za pomezí čarou a míč musí vhodit oběma rukama, zezadu přes hlavu v místě, kde míč opustil hrací plochu. Hráči soupeřova družstva musí stát nejméně 2 metry od místa vhazování. Vhazující hráč se smí míče dotknout až tehdy, když se míče dotkne kterýkoliv jiný hráč na hrací ploše. Pokud se takto nestane, rozhodčí nařídí nepřímý volný kop. (Kureš, 2018)

Kop od branky

Kopem od branky se rozumí situace, kdy se hráč útočícího družstva dotkne míče jako poslední, přičemž poté míč překročí brankovou čáru bez dosažení branky. Míč musí být v klidu a může být kopnut z vlastního pokutového území jakýmkoliv hráčem družstva. Jestliže se hráč provádějící kop od branky dotkne míče podruhé od kopu dříve než kterýkoliv jiný hráč, nařídí rozhodčí nepřímý volný kop z místa druhého dotyku. Pokud v době provedení kopu je hráč soupeřova družstva v pokutovém území, je napomenut a kop od branky se opakuje. (Kureš, 2018)

Kop z rohu

Nařízení kopu z rohu je za podmínky, když míč přešel brankovou čáru a jako poslední se míče dotkl hráč bránícího družstva. Branky nebylo dosaženo. Branky ale může být dosaženo přímo z rohu, bez dotyku kteréhokoliv jiného hráče, než je hráč kop provádějící. Míč je umístěn u praporku v rohovém čtvrtkruhu na té straně, kde přešel brankovou čáru k praporku blíže. Míč musí být v klidu a kopnut hráčem útočícího družstva, přitom míč nemusí opustit rohový čtvrtkruh. Před provedením kopu nesmí být odstraněn rohový praporek a hráči soupeřova družstva musí být ve vzdálenosti 9,15 metrů od rohového čtvrtkruhu. Stejně jako u kopu od branky se nařídí nepřímý volný kop, jestliže hráč, který kop prováděl, se dotkne míče podruhé znovu za předpokladu, že se míče nedotkl dříve kterýkoliv jiný hráč. (Kureš, 2018)

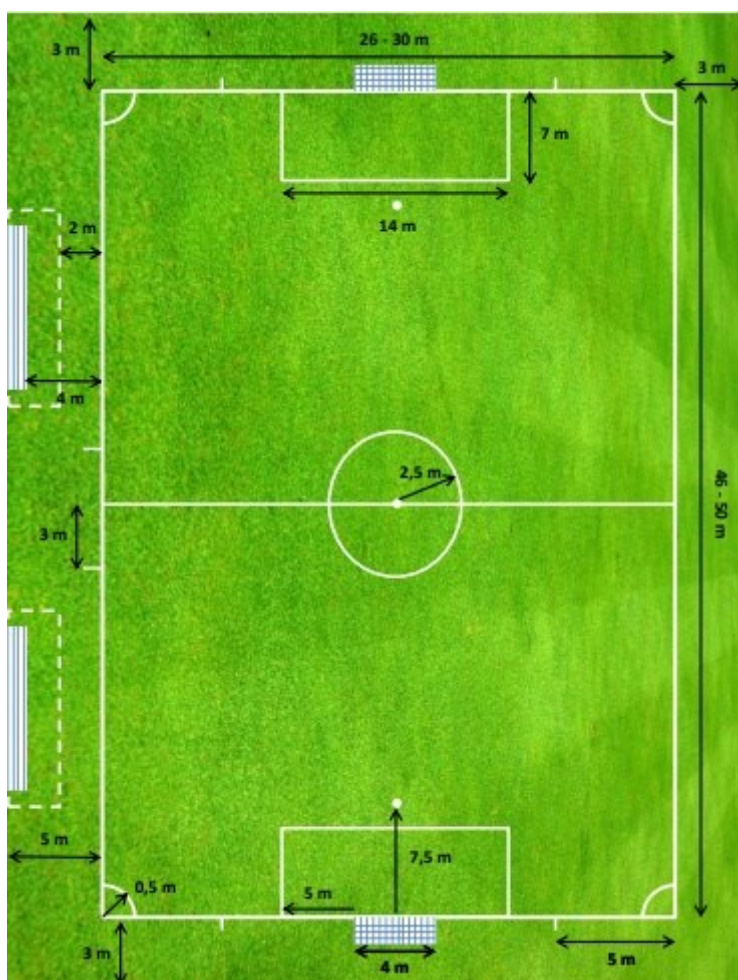
3.3.2 Malý fotbal

Hrací plocha

Hrací plocha musí být zcela z přírodní trávy, nebo zcela z trávy umělé. Pokud to pravidla soutěže dovolují, plocha může být z takzvaného hybridního povrchu, což znamená kombinace přírodní trávy a trávy umělé. Barva umělých povrchů musí být vždy zelená. Hřiště musí být pravouhlé, a označené souvislými čarami, které nesmí být nebezpečné. Dvě delší čáry jsou postranní (pomezí) a dvě kratší čáry jsou brankové. Hřiště je rozděleno na dvě poloviny středovou čarou, která spojuje středy pomezních čar. Střed středové čáry je označen středovou značkou, kolem které je středový kruh o průměru 5 metrů. Všechny čáry musí mít stejnou šířku, která nesmí přesáhnout 12 centimetrů. Branková čára musí mít stejnou šířku jako brankové tyče a břevno. Hráč, který dělá na hracím poli neoprávněné značky, musí být napomenut za nesportovní chování. Délka pomezní čáry musí měřit minimálně 46 metrů a maximálně 50 metrů. U brankové čáry se toto rozpětí pohybuje od 26 do 30 metrů. 5 metrů od brankových tyčí jsou kolmo k brankové čáře vedeny čáry dlouhé 7 metrů, tyto čáry jsou na svých koncích spojeny čarou rovnoběžnou s čarou brankovou, dlouhou 14 metrů. Tomuto obdélníku se říká pokutové území, ve kterém brankář může zahrát míč rukou. Každá polovina hřiště obsahuje také takzvanou pokutovou značku, která je vzdálená 7,5 metru kolmo na střed brankové čáry. Rohová oblast se vyznačuje rohovým praporkem vysokým 1,5 metru a rohovým čtvrtkruhem s poloměrem 0,5 metru vyznačeného

uvnitř hřiště. Branky musí být umístěny na střed každé brankové čáry. Skládá se ze dvou brankových tyčí postavených kolmo na brankovou čáru 4 metry od sebe a nad zemí spojeny vodorovně s brankovou čarou břevnem, vzdáleným 2 metry od země. Branka musí být vyrobena z materiálu schváleného soutěží. Celá konstrukce branky musí být bílá a její hloubka a šířka nesmí přesáhnout 12 centimetrů. Pokud je tyč či břevno zlomeno nebo poškozeno, nesmí hra pokračovat až do té doby, pokud branková konstrukce není opravena. Nesmí být nahrazena pružným, či jinak nebezpečným materiálem. Branková síť musí být správně vypnuta tak, aby neohrožovala brankáře v pohybu. (WMF, 2018)

Obrázek 3 - Rozměry hrací plochy malého fotbalu

Zdroj: WMF, 2018

Míč

Všechny míče musí být kulovité, vyrobeny z vhodného materiálu, musí mít obvod mezi 68 – 70 centimetry, 410 – 450 gramů a s tlakem rovným 0,6-1,1 atmosféry. Pokud se míč poškodí musí být okamžitě vyměněn a rozehrán na místě, kde k poškození došlo. Pokud k poškození došlo během rohového, pokutového, volného kopu, či kopu od branky je tento kop opakován s novým míčem. (WMF, 2018)

Hráči

Zápas hrají dva týmy, každý maximálně s šesti hráči, z čehož jeden je brankář. Pokud hovoříme o fotbalu, tak zde hrají družstva s 11 hráči na hrací ploše. Zápas nemůže začít nebo pokračovat, pokud některý z týmu má méně než 4 hráče. Pokud pravidla soutěže stanoví, že všichni hráči musí být před utkáním zapsáni v záznamu o utkání a některý z hráčů ze seznamu se dostaví až během utkání, může do tohoto utkání nastoupit. V každém zápase, který se hraje v rámci oficiálních soutěží, je maximální počet náhradníků devět. Během zápasu je povolený neomezený počet střídání. Střídání může být provedeno, jak když je míč ve hře, tak ve hře přerušené. Při střídání musí hráč, který opouští hrací plochu, projít přes pomezí čaru v místě, kde se nachází jeho substituční zóna s trenérem a náhradníky. Náhradník stejným způsobem vstupuje na hrací plochu poté, co střídající hráč hrací plochu opustí. Pokud střídání probíhá v poločase, musí být dokončeno právě v poločasové přestávce před začátkem druhého poločasu. Kterýkoliv hráč může být vystřídán za brankáře za předpokladu, že je rozhodčí předem informován a hra je přerušena. Pokud náhradník vstoupí na hřiště dříve, než hráč opustí hrací plochu, rozhodčí ponechá případnou výhodu a poté přeruší hru nebo upozorní hráče, že nedodržel postup střídání a nařídí mu opustit hřiště. Zahraje se nepřímý volný kop ve prospěch soupeřova týmu a to z místa, kde byla hra přerušena. Kapitán týmu nemá žádné zvláštní postavení ani oprávnění, ale má určitou zodpovědnost za chování týmu. (WMF, 2018)

Výstroj hráčů

Hráč nesmí používat žádné vybavení, které by mohlo jakkoliv ohrozit další účastníky hry. Všechny šperky musí být před utkáním sundány a použití pásky k zakrytí šperků není povoleno. Mezi povinné vybavení hráče se považuje dres s rukávy, kraťasy, ponožky (stulpny), chrániče holení a pravidly povolená obuv. Brankáři mohou místo kraťasů nosit

tepláky. Oba týmy musí mít odlišnou barvu dresů a navíc brankáři musí mít odlišné dresy od ostatních hráčů. Ostatní ochranné prostředky, jako jsou pokrývka hlavy, sportovní brýle, chrániče kolen a loktů vyrobeny z měkkých materiálů jsou povoleny. Celá výstroj hráčů nesmí obsahovat žádné politické, náboženské ani osobní slogany. (WMF, 2018)

Rozhodčí

Každý zápas je řízen rozhodčím, který má plnou pravomoc řídit utkání v souladu s pravidly. Rozhodnutí rozhodčího týkající se skutečností spojených s hrou, včetně toho, zda byla nebo nebyla vstřelena branka a konečného výsledku utkání, je vždy konečné a musí být vždy respektováno. Rozhodčí nesmí změnit své rozhodnutí na popud zjištění vlastní chyby či po konzultaci s ostatními rozhodčími a to za předpokladu, že hra již delší dobu pokračovala či signalizoval poločas nebo konec zápasu. Rozhodčí má pravomoc řídit utkání v souladu s pravidly, působí jako časoměřič, vede záznamy o utkání včetně disciplinárních opatření a dalších incidentů, které se stali před, během nebo po utkání. Má právo udělit výhodu ve hře a to tím způsobem, když tým, který se přestupku nedopustil, má míč pod kontrolou při slibně se rozvíjející akci. Výhoda trvá jen několik sekund a to do té doby, než tým, který přestupek provedl, dostane míč pod kontrolu. Za takovéto situace je odpískán volný kop z místa prvního přestupku. Má pravomoc udělovat žluté a červené karty a to od vstupu na hrací plochu při předzápasové kontrole, včetně poločasu, prodloužení, pokutových kopů, až po úplný konec utkání. Pokud je hráč zraněn jen lehce, rozhodčí nechá hru pokračovat, při závažnějších zraněních hru přeruší, dokud hráč není ze hřiště odstraněn. Pokud je hráč ošetřován, nesmí být ošetřován na herní ploše a při opakovaném vstupu na hřiště se musí dotázat hlavního rozhodčího. Pokud hráč krvácí, musí okamžitě opustit hrací plochu a při návratu musí hlavní rozhodčí zkontrolovat, zda je krvácení zastaveno a zda hráč na své výstroji nemá krev. Mezi povinné vybavení rozhodčího patří píšťalka, hodinky (stopky), žlutá a červená karta, zápisník či jiný způsob vedení záznamu o zápase. Rozhodčí smí používat zařízení pro komunikaci s ostatními rozhodčími. (WMF, 2018)

Ostatní rozhodčí

K zahájení zápasu může být jmenován druhý, třetí a čtvrtý rozhodčí. Pomáhají hlavnímu rozhodčímu kontrolovat utkání v souladu s pravidly, ale finální rozhodnutí má vždy hlavní rozhodčí. Druhý rozhodčí pomáhá hlavnímu rozhodčímu učinit všechna rozhodnutí ohledně

přestupků, včetně disciplinárních opatření. Pokud má lepší zorný úhel, musí hlásit chybu u hlavního rozhodčího. Nahradí prvního rozhodčího v případě nezpůsobilosti či zranění. Třetí a čtvrtý rozhodčí se pohybují na pomezích čarách. Kontroluje vybavení hráčů i náhradníků před vstupem na hrací plochu, kontroluje náhradní balóny, informuje hlavního rozhodčího o nevhodném chování jakékoliv osoby přítomné na hřišti nebo v technické oblasti či písemně zaznamenává relevantní informace týkající se zápasu. (WMF, 2018)

Doba hry

Zápas trvá dvě stejné poloviny o době trvání 25 minut, které lze snížit pouze po dohodě rozhodčích a obou týmů pouze před začátkem utkání. Ve srovnání s fotbalem je tato doba kratší, jelikož fotbal se hraje na dva stejné poločasy s dobou trvání 45 minut. Hráči mají nárok na poločasovou přestávku, která nepřesáhne maximálně 10 minut. Rozhodčí má v každém poločasu práva nastavit potřebný počet minut a to například za zdržování hry jakýmkoliv hráčem, odstraňování zraněných hráčů, disciplinární opatření či dlouhé oslavy vstřelení branky. Čtvrtý rozhodčí oznámí minimální dobu nastaveného času, o kterém rozhodl hlavní rozhodčí na konci poslední minuty každé poloviny utkání. Nastavený čas může být prodloužen, ale nikoliv zredukován. (WMF, 2018)

Zahájení a navazování hry

Výkopem ze středové značky se zahajují oba poločasy utkání a výkop také provádí družstvo, kterému byla vstřelena branka. Volné kopy (přímé, nepřímé), vhazování, rohové kopy, kopy od branky se řadí mezi navazování hry. Při začátku utkání si družstvo, které vyhrálo hod mincí, vybere, na kterou branku bude v první polovině útočit. Tým, který hod mincí prohrál, provede jako první výkop. Ve druhé polovině si družstva vymění strany a útočí na opačnou branku. Pro každý výkop ze středové značky platí, že hráči obou týmů musí být na své polovině vyjma hráče, který výkop provádí. Míč musí stát na středové značce a hráči družstva, který výkop neprovádí, musí stát nejméně 5 metrů od míče. Pokud se hráč provádějící výkop dotkne míče podruhé od výkopu, je nařízen nepřímý volný kop pro soupeřovo družstvo. (WMF, 2018)

Míč ve hře a míč ze hry

Míč je mimo hru, když celým svým objemem prošel přes brankovou či pomezí čáru, a to jak po zemi, tak ze vzduchu. Dále když rozhodčí hru přeruší či pokud se hraje v kryté hale a míč dotkne stropu. Míč ve hře je ve všech ostatních případech a to i tehdy, pokud se odrazí od rozhodčího, brankové konstrukce či rohového praporku a po odrazu stále zůstane ve hře. Pokud se hraje pod krytým stadionem, výška stropu je stanovena pravidly soutěže, nejméně však 4 metry. Pokud se míč dotkne stropu, rozehrává tým, který se nedotkl míče jako poslední a to v místě nejbližší místu, kde se míč dotkl stropu. (WMF, 2018)

Určení výsledku utkání

Gól je vstřelen za předpokladu, že míč přešel celým svým objemem brankovou čáru mezi brankovými tyčemi a pod břevnem a to jak po zemi, tak ze vzduchu. Branky není dosaženo, pokud brankář útočícího družstva vhodí míč ze svého pokutového území přímo do soupeřovy branky. Po takovéto situaci následuje kop od branky soupeřova družstva. Pokud se bránící tým dopustí přestupku, rozhodčí přestupek neodpíská a následně je dosaženo proti bránícímu týmu branky, branka platí. Vítězem je tým, který vstřelí více gólů, pokud týmy nevstřelí žádný gól, nebo shodný počet gólů, zápas končí remízou. Pokud to soutěžní pravidla dovolují, tak při shodném výsledku se nastaví dva stejně dlouhé poločasy nepřesahující 5 minut. Oproti fotbalu jsou tyto poločasy kratší o 10 minut. Jestliže ani po nastaveném čase není o vítězi rozhodnuto, provádí se poté kopy z pokutové značky. Kopy z pokutové značky provádí každé družstvo tři, a pokud se i po těchto kopech shodují, tak se pokutové kopy opakují po jednom do té doby, nežli jeden z týmů nemá o jeden střelený gól v sérii více. Před začátkem kopů, jestliže jedno z družstev má více hráčů, musí upravit svůj počet tak, aby byl shodný se soupeřovým družstvem. Hráči se po každém pokutovém kopu musí střídát. Všichni hráči, vyjma hráče provádějící kop a brankáře, musí zůstat na opačné polovině hřiště, než se pokutový kop odehrává. Brankář musí stát na brankové čáře mezi tyčemi, a pokud poruší pravidla, musí být napomenut. Pokud se hraje takzvaný dvojzápas (doma i venku) tak v konečném výsledku po dvou zápasech, pokud rozhoduje skóre, vstřelený gól na soupeřově půdě se počítá dvakrát. (WMF, 2018)

Protokol začátku a konce hry

Jak začátek, tak konec utkání musí být zapsán v protokolu o utkání. Do těchto protokolů se zaznamenávají všechny informace o utkání a odevzdávají se příslušným orgánům. Všichni hráči obou týmu zapsaných v protokole o utkání musí tento protokol respektovat a řídit se jím. Míč je umístěn na pódiu u vchodu na herní plochu. Když hlavní rozhodčí vezme míč je to spouštěcí signál pro hráče, kteří následují rozhodčího při vstupu na herní plochu v řadě za sebou, a to buď z rohů hřiště, či ze středu pomezní čáry. Při vstupu z rohů kapitán prvního družstva spolu se svým týmem následuje prvního a třetího rozhodčího ke středu hřiště a kapitán druhého družstva zase druhého a čtvrtého rozhodčího. Při vstupu ze středu pomezní čáry se na středu hřiště postaví družstva do řady čelem proti kamerám. První a druhý rozhodčí jsou uprostřed, čtvrtý rozhodčí blíže k hostujícímu týmu, třetí rozhodčí blíže k domácímu týmu vedle s kapitány a zbytkem družstva. Na signál hlavního rozhodčího uvítají hráči veřejnost. Domácí družstvo si nejdříve potřese rukou s rozhodčími a pak soupeřovým družstvem. Poté co si soupeřovo družstvo potřese rukou s domácím družstvem, jde si potřást rukou s rozhodčími. Následuje hod mincí, u kterého stojí hlavní rozhodčí spolu s kapitány družstev. Hostující kapitán si vybere stranu mince. Výherce hodu mincí si určí stranu a poražený tým zahajuje první poločas výkopem. Poté co rozhodčí ukončí utkání, tento proces potřásání rukou se opakuje stejně jako na začátku utkání. (WMF, 2018)

Přestupky a provinění

Přímé, nepřímé volné kopy a trestné kopy mohou být nařízeny pouze, když je míč ve hře. Přímý volný kop je nařízen, pokud se hráč dopustí některého z přestupků proti soupeřovému družstvu, a to způsobem, který rozhodčí považuje za neopatrný, nedbalý nebo užívající nepřiměřenou sílu. Za žádnou cenu nesmí svým chováním jakýkoliv hráč ohrozit ostatní hráče či rozhodčí. Přímý volný kop může být nařízen za nepřiměřené bránění soupeři v pohybu, plivnutí, kousnutí soupeře či držení. Nepřímý volný kop je nařízen, pokud se některý z hráčů proviní nesouhlasem vůči rozhodčímu, urážlivým chováním, vulgarismy nebo vulgárními gesty či brání brankáři při rozehrání míče rukou. Tento kop se také uděluje, pokud brankář ve svém pokutovém území drží míč déle než 6 sekund, dostane přihrávku od spoluhráče, kterou následně chytne do rukou či chytne do rukou míč přímo z vhazování. Brankář nemůže být napadán soupeřem, pokud má míč pod kontrolou a to znamená, pokud

míč drží v obou rukách či dribluje s míčem o zem. Rozhodčí má právo udělit disciplinární opatření, a to od vstupu na hrací plochu v předzápasové kontrole, až po ukončení zápasu, včetně kopů z pokutové značky. Žlutá karta signalizuje napomenutí, červená vyloučení ze zápasu. Po dvou napomenutích (žlutá karta) následuje vyloučení hráče z utkání (červená karta) a to stejně jako je tomu při fotbalu. Hráči je uděleno napomenutí, pokud se dopustí zdržování hry, vstupu či výstupu bez souhlasu rozhodčího, nedodržení dostatečného odstupu při volných kopech, rohových kopech, či vhazování. Napomenutí se dále udělují při nesportovním chování, simulaci, odkopnutí míče po signalizaci rozhodčího o některém z přestupků, úmyslné hře rukou, vulgarismech či odporování rozhodčímu. Červená karta se uděluje za vážnější přestupky jako je třeba plivnutí na soupeře, násilné chování či obdržení druhé žluté karty v utkání. Hráč, který dostal v utkání červenou kartu, musí opustit hřiště i technické oblasti. (WMF, 2018)

Volné kopy

Mezi volné kopy se řadí přímý a nepřímý volný kop. Nepřímý volný kop rozhodčí signalizuje upažením po celou dobu kopu, dokud se míče nedotkne jiný hráč než kopající, či míč není mimo z hrací plochy. Pokud je nepřímý volný kop kopnut přímo do branky bez dotyku kteréhokoli hráče, je nařízen kop od branky. Naopak pokud je přímo do branky kopnut přímý volný kop, branka platí. Při volných kopech musí míč nehybně stát v místě přestupku a kopající hráč se nesmí míče dotknout znovu, než se míče dotkne kterýkoliv jiný hráč. Dokud není míč ve hře, musí hráči soupeřova družstva zůstat nejméně 5 metrů od míče, pokud není volný kop prováděn v pokutovém území, kdy je to k brankové čáře méně než 5 metrů. V tomto případě hráči bránícího družstva musí stát na vlastní brankové čáře mezi brankovými tyčemi. Pokud je při volném kopu soupeř blíže, než je požadovaná vzdálenost kop se opakuje, pokud není využita výhoda. (WMF, 2018)

Pokutový kop

Pokutový kop se nařizuje soupeřově družstvu, pokud se provinění vůči pravidlům hráč dopustí ve svém pokutovém území. Míč musí stát nehybně na pokutové značce, hráč, který kop provádí, musí být jasně určen, bránící brankář musí stát na brankové čáře mezi tyčemi, dokud není míč kopnut. Hráči, kromě hráče, který kop provádí a brankáře, musí stát mimo pokutové území, za pokutovou značkou a nejméně 5 metrů od této značky. Hráč, který

pokutový kop provádí tak stejně jako u všech ostatních kopů se nesmí dotknout míče podruhé dříve, než se ho dotkne kterýkoliv jiný hráč. Po tomto přestupku je udělen nepřímý volný kop soupeřově družstvu. (WMF, 2018)

Vhazování

“Vhazovat bude družstvo, jehož hráč se jako poslední nedotkl míče před tím, než míč celým objemem opustil hrací plochu přes pomezí čáru, ať již po zemi nebo vzduchem.” (Kureš 2018, s. 137) Gólu nemůže být dosaženo přímo z vhazování. Jestliže po vhazování míč vstoupí přímo do soupeřovy branky, bez dotyku kteréhokoliv jiného hráče, je nařízen kop od branky. V případě, že míč z vhazování přímo vstoupí do vlastní branky, je nařízen rohový kop. V okamžiku vhazování musí hráč stát oběma nohama na zemi, na pomezí čáře nebo za ní mimo hřiště, míč musí držet mezi oběma rukama a vhodit jej zezadu přes hlavu z místa, kde opustil hřiště. Všichni hráči soupeřova mužstva musí stát nejméně 2 metry od místa vhazování, stejně jako je tomu při fotbalu. Pokud je vhazování provedeno v nesouladu s pravidly, provede se vhazování znovu ze stejné pozice hráči soupeřova družstva. (WMF, 2018)

Kop od branky

Kop od branky je nařízen za předpokladu, že míč přešel celým svým objemem, ať už po zemi nebo vzduchem, brankovou čáru mimo brankovou konstrukci, po posledním doteku míče útočícím družstvem. Z kopu od branky může být přímo dosaženo gólu do soupeřovy branky. Jestliže se ale po kopu od branky dostane míč do branky vlastní, je nařízen rohový kop pro soupeřovo družstvo. Míč musí před kopem nehybně stát v pokutovém území, kde nesmí být žádný z hráčů soupeřova družstva. Za předpokladu, že se soupeř dotkne míče již v pokutovém území, kop je opakován. (WMF, 2018)

Rohový kop

Rohovým kopem se rozumí situace, kdy míč celým svým objemem ze vzduchu nebo po zemi přejde brankovou čáru mimo brankovou konstrukci, a jako poslední se míče dotkl hráč bránícího družstva. Branky může být dosaženo, ale pouze do soupeřovy branky. Jestliže bude dosaženo vlastní branky, bude nařízen rohový kop pro soupeřovo družstvo. Při rohovém kopu lze odstranit rohový praporek, míč musí stát nehybně a nemusí opustit

rohovou oblast. Hráči soupeřova družstva musí stát nejméně 5 metrů od rohu, oproti fotbalu, kde si hráč drží odstup 9,15 metrů, dokud není míč ve hře. Pokud hráč při svém rohovém kopu úmyslně kopne míč do soupeře, aby znovu zahrál míč, ale ne bezohledným nebo neopatrným způsobem, hra může pokračovat. (WMF, 2018)

3.4 Věkové období adolescence a jeho charakteristika

Pojem adolescence bychom mohli volně přeložit jako dospívání, a právě toto věkové období je jedním z nejdůležitějších v našem životě. Spousta lidí má dojem, že právě v období dospívání začínají žít život „doopravdy“. Pojem sebeuvědomění nabírá v tomto období úplně jiný rozměr. Mladí lidé si uvědomují, jak s druhými lidmi komunikují, myslí a prožívají určité věci. Blíže si uvědomují svoje potřeby, přání a emocionální prožitky. Z jednoho úhlu pohledu si uvědomují, kolik toho mají ještě před sebou, ale z druhé strany, vědomí vlastní existence, se cítí ve středu svého života. Často se zabývají s takovými otázkami, jako co je třeba smysl života či sebehodnocení. Prožívání je v tomto období tak silné, že si většinou nějaké pocity, zkušenosti nebo události neseme celý život. Adolescence se řadí mezi významnou etapu celoživotního utváření osobnosti, a kdo se dostane do střetu s lidmi v tomto věku, by měl mít porozumění. Postupem času se adolescentní chování změnilo, například dnešní adolescenti jsou odlišní od adolescentního období našich rodičů či prarodičů. Pokud bychom chtěli adolescenci časově vymezit tak se toto období u mnoha autorů mírně liší. Je to období mezi pubescencí a ranou dospělostí a je většinou vymezována od 15 do 20 let života. Volně bychom mohli považovat tuto etapu života jako most mezi dětstvím a dospělostí. (Macek, 2003)

Anatomický a fyziologický rozvoj

V tomto směru dochází ke značným biologickým změnám. Markantním rozdílem narůstá tělesná výška, která většinou koncem tohoto období končí tím, že dojde k uzávěru růstových štěrbin a dokončení osifikace kostry. Začíná růst svalové hmoty a mohutnění postavy, s čím souvisí vyšší tělesná hmotnost. Na konci tohoto vývojového stádia můžeme pozorovat hormonální změny a vývoj sekundárních znaků. Průběhem tohoto období můžeme pozorovat i změnu hlasu. Díky tělesnému růstu a růstu svalové hmoty můžeme pozorovat i občasné svalové dysbalance. (Macek, 2003)

Pohybový rozvoj

Toto období je charakteristické rozvojem motorických schopností a dovedností zaměřených na výkonnost. Adolescenti již dovedou pracovat s technickou dokonalostí svého pohybu a posouvat hranice svých tělesných možností. Jsou zde jasně vidět rozdíly mezi dívkami a chlapci z hlediska tělesné aktivity. U dívek můžeme pozorovat pohyby spojené s estetičností

a nesoutěživá cvičení, oproti chlapcům, kteří jsou zaměřeni na soutěživost a soustředí se spíše na výkon. V tomto období je důležitá pravidelná sportovní činnost a to pro rozvoj osobnosti a vnesení určitého řádu a pravidel, která musí jedinec respektovat. (Kučera, 2011)

„Vyšší kalorický výdej v dětství, daný vyšší intenzitou pohybových aktivit, se proto považuje za jakousi záruku vyšší pohybové aktivity v pozdějších letech.“ (Hendl, Dobrý, 2011, s. 27)

Psychický rozvoj

Adolescentovi se rozvíjí kognitivní a emocionální stránka a je schopen řešit složitější abstraktní i formální problémy. Jednou z důležitých složek v psychickém rozvoji jsou vztahy s kamarády a vrstevníky. Ty mohou pozitivně přispět k psychickému rozvoji z hlediska formování identity, uvědomění si sebe samého a to jak ke vztahu k druhým tak k hodnotám. Méně bezpečné je ztotožnění se s některou skupinou, které vede k rizikovému chování, mezi které patří například alkohol, drogy či šikana. (Macek, 2003)

Sociální rozvoj

Sociální role se v tomto období více přibližuje roli dospělého jedince. Dospívající se přestává ve společnosti brát jako dítě a bere se spíše jako dospělý. Očekává se větší zodpovědnost a příprava na sociálně profesní roli pro nástup do zaměstnání. (Vágnerová, 2000)

„Jedinec je čím dál víc akceptován jako dospělý a zároveň se od něho očekává odpovídající chování.“ (Vágnerová, 2000, s. 274)

4 Výzkumné otázky

- 1) Souvisí pohlaví s povědomím o fotbalu a malém fotbalu?
- 2) Budou aktivní hráči výrazně lepší z hlediska znalosti pravidel obou sportovních odvětví než nehrající jedinci?
- 3) Bude u hráčů fotbalu vyšší povědomí o hře malého fotbalu než u nehrajících respondentů?
- 4) Mají starší respondenti lepší znalosti o dané problematice nežli mladší jedinci?

5 Praktická část

5.1 Použité metody práce

Pro zjištění věku, pohlaví jedinců a jejich aktivního zapojení v oblasti fotbalu jsem použil metodu kvalitativního dotazování. Pro vyhodnocení a interpretaci získaných dat byla použita metoda statistické analýzy získaných dat, mezi které patří metoda aritmetického průměru.

Metoda kvalitativního dotazování - anketa

Často se zaměňuje anketa za dotazník a obráceně, ale rozdílem mezi anketou a dotazníkem je výběr osob, se kterými daná metoda pracuje. Dotazník oproti anketě se zaměřuje na určitou skupinu lidí a má jasně definovaný výběr osob. Anketou můžeme oslovit určitý okruh lidí, bez větší specifikace. V podstatě na anketu odpovídají pouze ti, kteří na anketu odpovídat chtějí, a právě díky tomuto problému se může snížit využití poznatků k vědeckým účelům. (Pelikán, 2011)

Statistické metody analýzy získaných dat

Aritmetický průměr

Jednou ze statistických metod analýzy získaných dat je aritmetický průměr. Tento průměr je statistická hodnota, která znázorňuje charakteristickou hodnotu popisující komplex mnoha hodnot.

5.2 Popis výzkumu

Pro tuto práci jsem zvolil jako hlavní výzkumnou metodu dotazování formou ankety, ve které respondenti odpovídali na otevřené i uzavřené otázky. Anketu jsem rozeslal v elektronické formě. Pro vytvoření ankety jsem použil formuláře Google, kde jsem anketu vytvořil a sbíral potřebná data. Na anketu odpovídali studenti Gymnázia Bohumila Hrabala v Nymburce, SOŠ Multimediálních studií a EKO Gymnázium Poděbrady, Střední odborná škola a Střední odborné učiliště v Nymburce a Obchodní Akademie Lysá nad Labem. Jednotlivá data jsou zpracována statistickou metodou analýzy získaných dat do tabulek a grafů, a pro větší přehlednost jsou barevně rozlišena. Anketa je anonymní a odpovídali pouze ti studenti, kteří na anketu odpovídat chtěli, tudíž testování proběhlo v souladu s podmínkami GDPR. Celkem anketu vyplnilo 138 respondentů, ze všech výše zmíněných škol ve věku 15-18 let, z čehož 62 bylo chlapců a 76 děvčat. Celkem 64 respondentů bylo ve věku 15-16 a zbylým 74 náležel věk 17-18. Respondentů hrajících aktivně jen fotbal bylo 13 a aktivně hrajících jen malý fotbal 7. Dotazovaných, kteří hrají aktivně oba sporty, bylo celkem 18. Celkový počet aktivních hráčů, kteří se výzkumu zúčastnili, byl 38 a ostatní respondenti ani jeden ze sportů aktivně nehrají. Anketa byla vyhodnocena bodovacím způsobem tak, že za každou správnou odpověď v anketě dostal respondent jeden bod. Za špatnou odpověď se body neodečítaly. V anketě bylo celkem položeno 21 otázek, kdy 16 otázek bylo záměrně cíleno na znalost pravidel obou sportů. Otázky cílené na znalost pravidel byly bodovány, dle již zmíněného bodovacího systému. Zbylých 5 otázek cílilo na osobu respondenta z hlediska pohlaví, věku a aktivního hraní jednoho ze sportů. Pro větší přehlednost jsou zjištěné výsledky uvedeny v tabulkách a grafech. Největší odezvu mělo gymnázium Bohumila Hrabala a SOŠ Multimediálních studií v Poděbradech. Oproti tomu SOU a SOŠ v Nymburce odezva nebyla příliš velká.

5.3 Výsledková část

5.3.1 Souvislost pohlaví s povědomím

Prvním problémem a zároveň stanovenou otázkou bylo, zda bude povědomí o fotbalu a malém fotbalu souviset s pohlavím oslovených respondentů a zda nějak tato hlediska ovlivní jejich znalosti. AP v tabulkách značí aritmetický průměr.

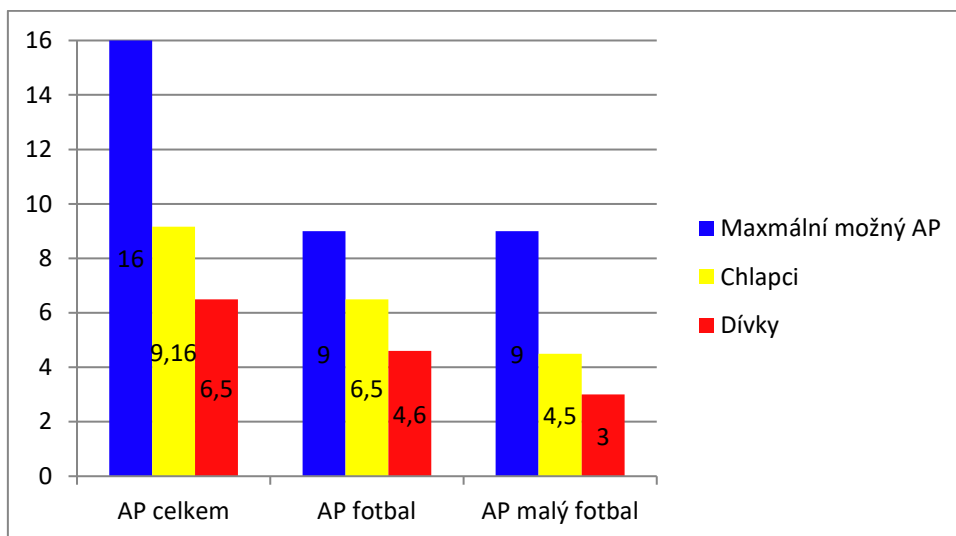
Tabulka 1 – Chlapci x dívky

	Maximální možný AP	Chlapci	Dívky
Počet		62	76
AP celkem	16	9,16	6,5
AP fotbal	9	6,5	4,6
AP malý fotbal	9	4,5	3

(Zdroj: vlastní)

Z uvedené tabulky vyplývá, že lépe s informovaností ohledně fotbalu i malého fotbalu na tom byli chlapci. Z celkových 16 otázek měli chlapci správně průměrně 9,16 otázek oproti dívkám, které měly průměr 6,5. Když se zaměříme na oba sporty jednotlivě, pak z tabulky vyplývá, že z celkových 9 odpovědí zaměřených na fotbal (2 otázky byly zaměřeny na oba sporty dohromady) chlapci věděli v průměru 6,5 otázek a dívky 4,6. V neposlední řadě zde bylo 9 otázek na malý fotbal, kde chlapci dosáhli průměru 4,5 oproti dívkám s průměrem tři správných odpovědí z 9.

Graf 1– Chlapci x dívky

(Zdroj: Vlastní)

5.3.2 Povědomí aktivních a neaktivních hráčů

Druhá výzkumná otázka se zabývá problémem, zda aktivní hráči, ať už jde o fotbal či malý fotbal, budou v anketě odpovídat lépe, než nehrající respondenti.

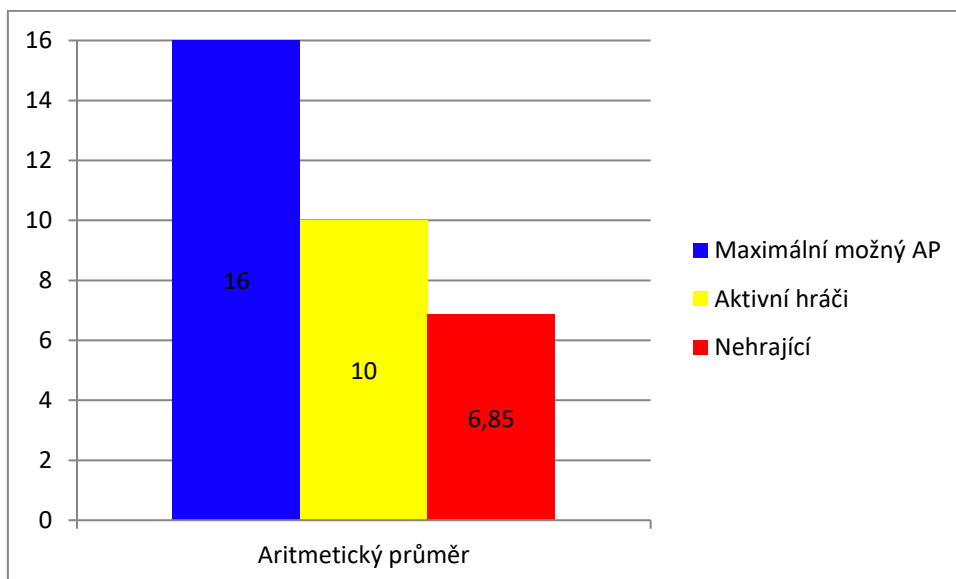
Tabulka 2 – Aktivní hráči x nehrající

	Maximální možný AP	Aktivní hráči	Nehrající
Počet		38	100
Aritmetický průměr	16	10	6,85

(Zdroj: Vlastní)

V této tabulce si můžeme všimnout dominance v odpovědích od aktivních hráčů, kteří dosáhli průměrného výsledku 10 správných odpovědí z 16. Oproti tomu nehrající, kteří získali průměr 6,85 z 16 možných.

Graf 2– Aktivní hráči x nehrající

(Zdroj: vlastní)

5.3.3 Povědomí o malém fotbale u hráčů fotbalu a nehrajících

Třetí výzkumná otázka se zabývá pouze povědomím o malém fotbale, a to mezi hráči fotbalu proti nehrajícím jedincům. V této otázce opomineme ty, kteří aktivně hrají malý fotbal, nebo fotbal a malý fotbal dohromady, tudíž pracujeme pouze s těmi respondenty, kteří hrají aktivně fotbal a s respondenty, kteří aktivně ani jeden ze sportu neprovozují.

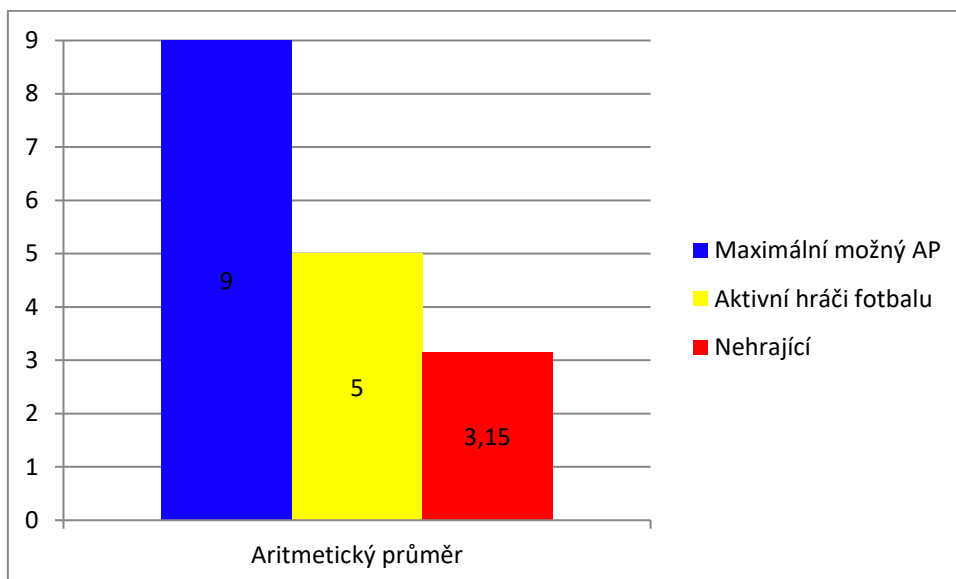
Tabulka 3 - Aktivní hráči fotbalu x nehrající

	Maximální možný AP	Aktivní hráči fotbalu	Nehrající
Počet		13	100
Aritmetický průměr	9	5	3,15

(Zdroj: vlastní)

Tato tabulka nám ukazuje, že větší povědomí mají hráči fotbalu, kteří z 9 možných odpovědí měli v průměru 5 odpovědí správných. Nehrající respondenti měli v průměru pouze 3,15 odpovědí správně.

Graf 3 - Aktivní hráči fotbalu x nehrající

(Zdroj: vlastní)

5.3.4 Porovnání znalostí s ohledem na věk

Poslední výzkumná otázka se zaměřuje na věkové rozdíly daných respondentů s ohledem na danou problematiku ankety.

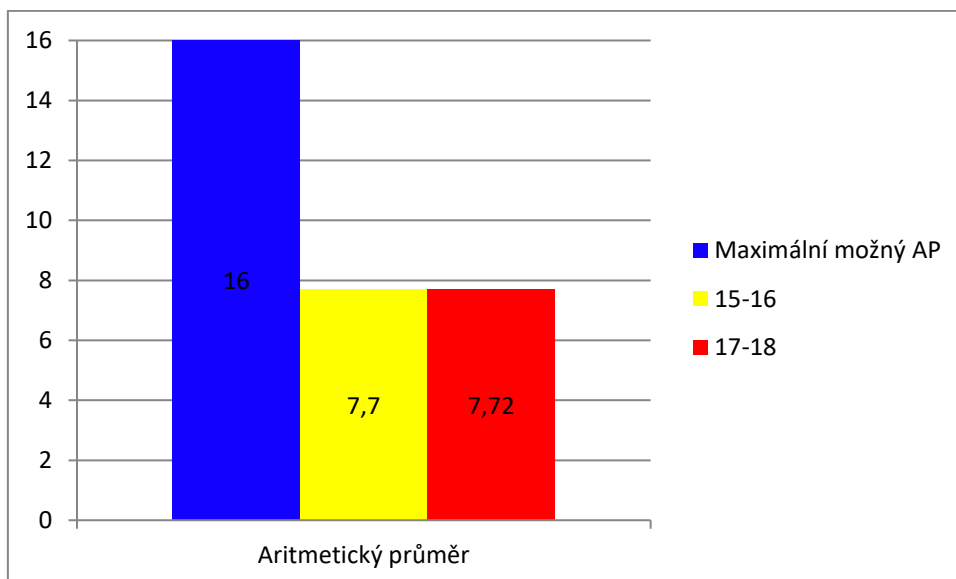
Tabulka 4–Věkové skupiny

	Maximální možný AP	15-16	17-18
Počet		64	74
Aritmetický průměr	16	7,7	7,72

(Zdroj: vlastní)

V této tabulce máme počet respondentů oproti otázkám 2 a 3 více méně stejný. Respondentů ve věkovém rozpětí 15-16 zde bylo 64 a ve věku 17-18 bylo 74. Z celkem 16 možných správných odpovědí na tom bylo lépe věkové rozpětí 17-18 ale pouze o zanedbatelnou hodnotu. Můžeme tedy říci, že podle dané ankety jsou na tom obě věkové skupiny, co se týče informovanosti o fotbalu a malém fotbalu dosti podobně.

Graf 4 - Věkové skupiny

(Zdroj: vlastní)

6 Diskuze

Hlavním cílem této práce bylo zjistit, jaká je informovanost studentů středních škol o fotbalu a malém fotbalu. Pro dosažení hlavního cíle byla použita metoda kvalitativního dotazování v podobě ankety, které se zúčastnilo 138 respondentů ve věku 15-18 let. K dosažení hlavního cíle práce jsem si zvolil také dílčí cíle, které mapují věk a pohlaví respondentů nebo jejich aktivní zapojení do hry jednoho ze sportovních odvětví v závislosti na znalosti pravidel. V anketě bylo položeno celkem 21 otázek, kdy 16 otázek bylo záměrně cíleno na znalost pravidel obou sportů. Otázky cílené na znalost pravidel byly bodovány dle již zmíněného bodovacího systému. Zbýlých 5 otázek cílilo na osobu respondenta z hlediska pohlaví, věku a aktivního hraní jednoho ze sportů.

Na počátku práce jsem si položil tři problémové otázky, které souvisí s cíli práce a později byly na jejich základě postaveny výzkumné otázky, které byly následně v praktické části řešeny.

První problémová otázka a z ní vycházející **výzkumná otázka** zkoumala, jak velké budou rozdíly ve znalostech o fotbalu a malém fotbalu mezi chlapci a děvčaty? A zda souvisí pohlaví s povědomím o fotbalu a malém fotbalu?

Díky anketě, kterou jsem respondentům rozeslal, a kterou vyplnilo 62 chlapců a 76 dívek jsem zjistil, že pohlaví s povědomím o fotbalu a malém fotbalu opravdu souvisí. Z výše uvedených výsledků dané ankety je zřejmé, že s povědomím na tom jsou o dost lépe chlapci oproti dívkám. Důvod spatřuji v rozšířenosti obou sportů ve světě i v České republice především mezi mužskou populací oproti populaci ženské. Z výsledků uvedených v tabulce č. 1 a grafu č. 1 je zřejmý rozdíl mezi oběma pohlavími, kdy z 16 položených otázek měli chlapci správně průměrně 9,16 otázek oproti dívkám, které měly průměr 6,5. V případě znalostí ohledně fotbalu byli opět hoši výrazně lepší než děvčata. Hoši z devíti položených otázek na problematiku fotbalu správně odpověděli v průměru na 6,5 otázky a děvčata jen na 4,6 otázky. V případě malého fotbalu byla situace obdobná. Hoši opět svými znalostmi převyšovali děvčata a odpověděli na devět položených otázek s průměrným výsledkem 4,5 správné odpovědi. Dívky měly v průměru jen 3 správné odpovědi z celkově položených dotazů dívkám s průměrem tří správných odpovědí z 9. Z výše uvedeného je zřejmé, že

opravdu jsou velké rozdíly ve znalosti pravidel a povědomí o jednotlivých sportovních odvětvích mezi hochy a děvčaty.

Druhá problémová otázka se ptala, jaká bude znalost respondentů o jednotlivých sportovních odvětvích s ohledem na věkovou strukturu? S uvedenou problémovou otázkou koresponduje i **výzkumná otázka číslo čtyři**, která si klade za cíl zjistit, zda mají starší respondenti lepší znalosti o dané problematice nežli mladší jedinci?

Na položené otázky nám odpovídá tabulka a graf číslo 4. Z uvedených výsledků je zřejmé, že v anketě odpovídalo 64 respondentů ve věkovém rozpětí 15-16 let a 74 respondentů ve věku 17 – 18 let. Mezi oběma skupinami byl velmi zanedbatelný rozdíl. Můžeme tedy říci, že na základě vyhodnocení dané ankety jsou obě věkové skupiny, co se týče informovanosti o fotbalu a malém fotbalu, velmi podobné a rozdíly jsou zanedbatelné.

U dané otázky jsem se domníval, že starší respondenti budou mít o dané problematice více informací a budou mít oproti mladším respondentům lepší výsledky. Výsledek ankety se lišil pouze nepatrně, z čehož vyplývá, že povědomí o fotbalu a malém fotbalu u žáků středních škol s věkem takřka nesouvisí.

Třetí problémová otázka se zabývala rozdíly ve znalostech pravidel a hry mezi aktivními a neaktivními hráči jednotlivých sportovních odvětví. Na základě problémové otázky byly stanoveny výzkumné otázky číslo dva a číslo tři.

Výzkumná otázka číslo dva se ptala, jestli budou aktivní hráči výrazně lepší z hlediska znalosti pravidel obou sportovních odvětví než nehrající jedinci. Odpověď na tuto otázku je možné vyčíst z tabulky a grafu číslo dva, kde si můžeme všimnout dominance v odpovědích od aktivních hráčů, kteří dosáhli průměrného výsledku 10 správných.

Z uvedeného jasně vyznívá dominance znalostí pravidel jednotlivých sportovních odvětví u aktivních hráčů oproti neaktivním.

Třetí výzkumná otázka se dotazovala na to, jestliže bude u hráčů fotbalu vyšší povědomí o hře malého fotbalu než u nehrajících respondentů.

Opominuli jsme ty, kteří aktivně hrají malý fotbal, nebo fotbal a malý fotbal dohromady, tudíž jsme pracovali pouze s těmi respondenty, kteří hrají aktivně fotbal a s respondenty, kteří aktivně ani jeden ze sportu neprovozují.

I na tuto otázku je možno odpovědět na základě výsledků uvedených v tabulce a grafu číslo tři. Tato tabulka nám ukazuje, že větší povědomí mají hráči fotbalu, kteří z 9 možných odpovědí měli v průměru 5 odpovědí správných. Nehrající respondenti měli v průměru pouze 3,15 odpovědí správně. Je zřejmé, že aktivní hráči fotbalu měli větší úspěšnost v anketě nežli nehrající jedinci. Problémem a největším úskalím této otázky mohl být poměr mezi aktivními hráči fotbalu a nehrajícími respondenty, kde aktivních hráčů fotbalu bylo pouze 13 oproti nehrajícím respondentům, kterých bylo 100. Je možné, že jiných výsledků bychom dosáhli při stejném poměru mezi skupinami respondentů, ale z mého hlediska by na tom pořád byli lépe ty, kteří hrají aktivně fotbal. Důvodem by mohlo být, že se s malým fotbalem již někdy setkali, a to jak na trénincích nebo i ve volném čase.

Bakalářská práce byla zaměřena na problematiku fotbalu, který je jedním z nejvíce rozšířených sportů jak v České republice, tak ve světě, a dále i na alternativu fotbalu, kterou je malý fotbal. Malý fotbal není ani zdaleka tak rozšířeným sportem jako je fotbal a to mě vedlo k tomu danou problematiku zkoumat. Dalším mezníkem byly úspěchy České reprezentace malého fotbalu, které by měli být více mezi veřejností prezentovány a i oceňovány.

7 Závěr

Cílem práce bylo zjistit, jaká je informovanost studentů středních škol o fotbalu a malém fotbalu. K objasnění cíle práce byla použita metoda kvalitativního dotazování v podobě ankety. Pro výsledkovou část jsem použil statistickou metodu analýzy získaných dat v podobě aritmetického průměrování.

Z výsledků ankety se dá jednoznačně říci, že lepší informovanost o dané problematice mají chlapci a aktivní hráči alespoň jednoho ze sportů. Naopak anketa nám objasnila, že na věku žáků středních škol a jejich úspěšnosti v anketě opravdu nezáleží, a jejich výsledky byly takřka totožné. Další výzkumné otázky se zabývaly problémem znalostí pravidel a hry mezi aktivními a neaktivními hráči jednotlivých sportovních odvětví. Taktéž i zde je možné říci, že na základě položené ankety vyznívá jednoznačná dominance z hlediska znalostí pravidel jednotlivých sportovních odvětví u aktivních hráčů oproti neaktivním. Zároveň na základě výsledků můžeme konstatovat, že hráči fotbalu jednoznačně svými znalostmi a povědomím o hře malého fotbalu převyšují nehrající respondenty.

Zjištěné výsledky by mohli sloužit jako inspirace pro úpravu RVP ZV i SŠ a zapojit malý fotbal spolu s jeho pravidly do hodin tělesné výchovy. Povědomí o malém fotbalu by se mohlo tímto způsobem zvýšit a děti by mohly přilnout více k techničtější a rychlejší hře, kterou malý fotbal oproti fotbalu představuje.

Práce by mohla být i inspirací pro trenéry mládeže fotbalu. Trenéři by mohli více zařazovat malý fotbal s oficiálními pravidly do tréninků svých svěřenců a tím rozvinout technickou stránku malých fotbalistů, a zvýšit jejich povědomí o malém fotbalu.

Práce by dále mohla zkoumat danou problematiku i u jiných věkových skupin ať to jsou děti na základních školách nebo i dospělí jedinci. Myslím, že rozšíření povědomí o fotbalu a malém fotbalu mezi celou populaci je cenným přínosem pro budoucí generace a to jak fotbalistů, tak hráčů malého fotbalu.

8 Seznam použitých zdrojů

Použitá literatura

1. HENDL, Jan a Lubomír DOBRÝ. *Zdravotní benefity pohybových aktivit: monitorování, intervence, evaluace*. Praha: Karolinum, 2011. ISBN 978-80-246-2000-8.
2. JEŘÁBEK, Luboš. *Český a československý fotbal: lexikon osobností a klubů: [1906-2006]*. Praha: Grada, 2007. ISBN 978-80-247-1656-5.
3. KUČERA, Miroslav, Pavel KOLÁŘ a Ivan DYLEVSKÝ. *Dítě, sport a zdraví*. Praha: Galén, c2011. ISBN 978-807-2627-127.
4. KUREŠ, Jiří. *Pravidla fotbalu: platná od 1. 7. 2018*. Praha: Olympia, 2018. ISBN 978-80-7376-522-4.
5. MACEK, Petr. *Adolescence*. Vyd. 2., upr. Praha: Portál, 2003. ISBN 80-7178-747-7.
6. MARVANOVÁ, Ilustroval Daniela BENEŠOVÁ. Praha: Grada, 2011. Děti a sport. ISBN 9788024735764.
7. PELIKÁN, Jiří. *Základy empirického výzkumu pedagogických jevů*. 2., nezměn. vyd. Praha: Karolinum, 2011. ISBN 978-80-246-1916-3.
- VÁGNEROVÁ, Marie. *Vývojová psychologie: dětství, dospělost, stáří*. Praha: Portál, 2000. ISBN 80-7178-308-0.
8. VOTÍK, Jaromír. *Trenér fotbalu "B" UEFA licence: (učební texty pro vzdělávání fotbalových trenérů)*. 2. vyd. Praha: Olympia ve spolupráci s Českomoravským fotbalovým svazem, 2005. ISBN 80-7033-921-7.
9. VOTÍK, Jaromír. *Fotbalová cvičení a hry*. 2., dopl. vyd. Ilustroval Zdeňka MARVANOVÁ, Ilustroval Daniela BENEŠOVÁ. Praha: Grada, 2011. Děti a sport. ISBN 9788024735764.
10. WMF. *Rules of the game minifootball 2018* [online]. Switzerland, 2018 [cit. 2020-03-09]. Dostupné z: https://s3.amazonaws.com/rsportz-production/file_assets/attachments/000/013/204/original/WMF_RULES_OF_GAME_2018_.pdf
11. ŽURMAN, Oldřich. *Zlatá kniha kopané* 1. vyd. Praha: Olympia, 1972.

Internetové zdroje

12. Aktualne.cz. *Česká fotbalová reprezentace* [online]. In: 2019 [cit. 2020-03-14]. Dostupné z: <https://sport.aktualne.cz/ceska-fotbalova-reprezentace/1~i:keyword:120357/>
13. Asociace malého fotbalu České republiky. *Asociace malého fotbalu České republiky* [online]. 2020 [cit. 2020-03-13]. Dostupné z: <http://www.malyfotbal.cz/>
14. FAČR. *Česká republika A - Historické statistiky* [online]. In: 2019 [cit. 2020-03-14]. Dostupné z: <https://repre.fotbal.cz/tym/historicke-statistiky/1>
15. FAČR. *ČESKÝ NÁRODNÍ TÝM MUŽŮ* [online]. In: 2020 [cit. 2020-03-14]. Dostupné z: <http://www.malyfotbal.cz/reprezentace--2380.html>
16. Historie malé kopané. Malakopanabrno [online]. Brno, 2012, 1. 3. 2012 [cit. 2020-3-13]. Dostupné z: <http://malakopanabrno.cz/historie-mk/>

9 Seznam tabulek

Tabulka 1 – Chlapci x dívky	39
Tabulka 2 – Aktivní hráči x nehrající	40
Tabulka 3 - Aktivní hráči fotbalu x nehrající	41
Tabulka 4–Věkové skupiny	42

10 Seznam grafů

Graf 1– Chlapci x dívky	40
Graf 2– Aktivní hráči x nehrající.....	41
Graf 3 - Aktivní hráči fotbalu x nehrající	42
Graf 4 - Věkové skupiny	43

11 Seznam příloh

Příloha 1 – Fotbalový dres

Příloha 2 – Fotbalové štlupny

Příloha 3 – Chrániče holení

Příloha 4 – Kopačky

Příloha 5 – Anketa

12 Přílohy

Příloha 1 - Fotbalový dres

Zdroj: <https://www.adsport.cz>

Příloha 2 - Fotbalové štlupny

Zdroj: <https://www.adsport.cz>

Příloha 3 - Chrániče holení

Zdroj: <https://www.sport365.cz>

Příloha 4 - Kopačky

Zdroj: <https://top4football.cz>

Příloha 5 - Anketa

- 1) Jste = muž x žena
- 2) Kolik vám je let? = 15-16 x 17-18
- 3) Hrajete aktivně fotbal? ANO x NE
- 4) Hrajete aktivně malý fotbal? ANO x NE
- 5) Slyšel/a jste někdy o sportu zvaném malý fotbal? ANO x NE
- 6) Kolik minut trvá základní herní doba u fotbalu? **90**
- 7) Kolik minut trvá základní herní doba u malého fotbalu? **50**
- 8) Kolik hráčů jednoho týmu je na herní ploše při fotbalu? **11**
- 9) Kolik hráčů jednoho týmu je na ploše při malém fotbalu? **6**
- 10) Rozměry hřiště na fotbal jsou:
 - a) 50-100m x 30-60m
 - b) 80-100m x 40-80m
 - c) **90-120m x 45-90m**
 - d) 100-130m x 60-100m
- 11) Rozměry hřiště na MALÝ fotbal jsou:
 - a) 35-45m x 15-25m
 - b) 40-50m x 20-30m
 - c) **46-50m x 26-30m**
 - d) 51-58m x 26-30m
- 12) Parametry míče na fotbal jsou (obvod x hmotnost):
 - a) 58-60cm x 350-410g
 - b) **68-70cm x 410-450g**
 - c) 70-72cm x 450-500g
 - d) 73-75cm x 430-480g
- 13) Parametry míče na MALÝ fotbal jsou (obvod x hmotnost):
 - a) 46-49cm x 250-290g
 - b) 48-52cm x 280-320g
 - c) 58-60cm x 350-410g
 - d) **68-70cm x 410-450g**

14) Jaký maximální počet náhradníků smí být maximálně vystřídán během utkání v nejvyšší soutěži seniorských A družstev při utkání fotbalu?

- a) 3
- b) 4
- c) 5
- d) neomezeně

15) Jaký maximální počet náhradníků smí být vystřídán během jednoho utkání MALÉHO fotbalu?

- a) 3
- b) 4
- c) 5
- d) Neomezeně

16) Jaká je vzdálenost od brankové čáry po pokutovou značku při fotbalu?

- a) 9m
- b) 10m
- c) 11m
- d) 12m

17) Jaká je vzdálenost od brankové čáry po pokutovou značku při MALÉM fotbalu?

- a) 6,5m
- b) 7,5m
- c) 8m
- d) 10m

18) Jaká musí být minimální vzdálenost hráčů soupeřova družstva při všech kopech (volných, pokutových, od branky, z rohu) při fotbalu?

- a) 9,15m
- b) 10,15m
- c) 11,15m
- d) 12,15m

19) Jaká musí být minimální vzdálenost hráčů soupeřova družstva při všech kopech (volných, pokutových, od branky, z rohu) při MALÉM fotbalu?

- a) 4m
- b) 5m
- c) 6m
- d) 9,15m

20) Víte, co je ofsajd? Ano x Ne

21) Platí ofsajdové pravidlo u obou sportů? Ano x Ne x nevím

(Zdroj: vlastní)